

פרשת פנחס

פרק כח.

ב'. לו את בני ואמרת אליהם את קרבני לחמי וגו', עי' מכילתא דא פרשה ה' ס' ו'.

שם תשמרו, ספרי שיבא כהנים ליום וישראלים עומדים עליהם, עיין המשנה צענית רפ"ד דתנן אלו הן מעמדות לפי שנאמר לו את בני את קרבני לחמי וכי האיך קרבנו של אדם קרב והוא אינו עומד על גביו החקינו נביאים הראשונים עשרים וארבע מעמדות כו', ולפי הספרי ה"ל להתחיל לפי שנאמר תשמרו, ונראה דרש"י שם נשמר מזה וכי שהתמיד צא מן השקלים של כל ישראל ואי אפשר שיכו כל ישראל עומדין ע"ג קרבנם ומינו מעמדות להיות במקומם ע"ש, ולפ"ז ניחא מה דכתבא פתח בלו את בני ישראל, דבשלמא ביחידים שפיר משכחת שתתקיים דין תשמרו שכל אחד יעמוד על קרבנו אבל איך תתקיים על כלל ישראל שכל אחד יעמוד על קרבן התמיד, ולהכי שפיר פתח לפי שנאמר לו את בני ישראל, ואפשר נמי שיהי כחוצ צמשה וגו' (*), והיה מורה על חיצת תשמרו ונשמע מן הדפוס, ועכ"פ פירש"י מדויק מאד, אמנם הדקדוק הג"ל מורגש בגמרא סועה ד"ה ע"א דקאמר דתניא אין קרבנו של אדם קרב אלא"כ עומד על גביו ע"ש, ומדוע תלי בזה דתניא ולא על הכחוצ דתשמרו, כדבביא רש"י שם בד"ה אקורבנייהו ול"ע, ועמש"כ בחידושי לתענית כ"ז ע"א, כן יל"ד לכאורה בשבת נ"ה ע"ב גבי בני עלי ששכו את קיניהן דפירש"י דהגשים לא היו יכולין לסמוך עליהם שיקריבום ע"ש, חיפ"ל דהיו מוכרחות לשהות עד שיקריבום כדי לעמוד על קרבנם מטעם דין תשמרו, ואפשר דרש"י נקט טעם היותר פשוט, דלא די שלא יקיימו בזה דין תשמרו אלא שגם היו חשודים צעניכהן שלא יקריבום כל עיקר.

שם

י"ג. והיתב לו ולזרעו אחריו זריח כהונה עולם וגו', עי' מכילתא דא פרשה ח' ובחוס' קידושין ס"ז ע"ב ד"ה ולזרעו ובמה שכתבתי בחידושי שם ולזכאים ק"ל ע"ב ברש"י ד"ה זריח כהונה.

פרק כז.

ז'. כן צוות אלפחד דוברות, עי' מכילתא יתרו בפסוק דבר אתה עמנו ונשמע.

ח'. והעצרתם את נחלתו לבחו, פירש"י על הפסוק הקודם והעצרת לשון העצרה ע"כ, אולם במכילתא דא פרשה י"ה ס' י"ב מצאנו צבדיא דכאי ועצרתם הוא לשון הפרשה.

כ"ג. ויסמוך את ידיו עליו ויטוהו וגו', צמנחות ל"ג ע"ב כ"מ שנאמר ידו הרי כאן שחיס עד שיפרוט לך הכחוצ אחת ופריך ס"ד כל היבא דכתיב ידו תרחי ויטוהו ל"ל למיכתב ידיו וידו אקשי ליה עשרים וארבע ידיו ידיו תציאנה ידיו רצ לו כו' צמניכה נמי כתיב ויסמוך את ידיו עליו ויטוהו כו' ועמש"כ בחידושי שם, אמנם קשה מאי קא קשיא לכו מהאי קרא הרי השי"ת אמר למשה וסמכת את ידך עליו יהא דגבי עשייה כתיב ויסמוך את ידיו עליו הוא כדאמר צמדרש טוב עין הוא יצורך זה משה רבינו ע"ה שאל הקב"ה וסמכת את ידך והוא סמך צשתי ידיו ומוצא בחוס' צ"ק ל"ב ע"ב ע"ש, הרי דרק מטעם עין יפה סמך צשתי ידיו, כן להורות מזה דאין אדם מקנה בתלמידו כדאמרין בסנהדרין ק"ה ע"ב וע"ש ברש"י ד"ה ויסמוך וא"כ שפיר כתב ידיו גבי סמיכה דמשה ומאי שיך ידיו דהכא לידיו דעלמא ול"ע וע"ע בספרי פ' וילך ובמה שבארכתי קאם בחידושי שם צנוגע לכאן.